Recente ontwikkelingen in de Europese wetgeving

Voordracht uit de 46e Vakantiecursus in Drinkwatervoorziening 'Een glasheldere toekomst', gehouden op 7 januari 1994 aan de TU Delft

Samenvatting

- Het werkprogramma van de EU voorziet in de herziening van de richtlijn 'Drinkwater'. Met het oog op de consultatie van alle betrokken partijen heeft de Commissie een conferentie ingericht op 23 en 24 september 1993. Een stand van zaken.
- De raad van ministers heeft zijn goedkeuring gehecht aan het opnemen van diensten in de richtlijn inzake openbare aanbestedingen van werken en leveringen. Wanneer de concessies?
- Toepassing van richtlijnen impliceert normalisatie. Hoever staat de CEN?
- Het op de markt brengen van fytofarmaceutische produkten: laatste ontwikkelingen.

F. RILLAERTS
EUREAU, Brussel

I. De herziening van de richtlijn drinkwater

I.1. *Inleiding*

Het werkprogramma van de Europese Commissie voorziet in de herziening van richtlijn 80/778 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water.
De reden van deze herziening is dat de bestaande richtlijn meer dan tien jaar geleden werd aangenomen maar in feite werd ontwikkeld in de tweede helft van de jaren zeventig. Het is duidelijk dat de wetenschappelijke kennis ondertussen grote vorderingen heeft gemaakt.

Om met kennis van zaken tot deze herziening te kunnen overgaan heeft de Commissie beslist een conferentie op touw te zetten om de standpunten van de betrokken partijen aan te horen.
Deze conferentie heeft in september 1993 plaatsgevonden en A. van Dijk heeft hierover gerapporteerd in H_2O van 28 oktober 1993; ik zal mij dan ook beperken tot informatie aangaande de opvolging van de conferentie.

I.2. *Wanneer een ontwerp?*

Op 16 november 1993 heeft een delegatie van EUREAU een onderhoud gehad met een delegatie Directoraat-Generaal XI 'Milieuzaken, Nucleaire Veiligheid en Burgerlijke Bescherming' van de Europese Commissie. Tijdens dit onderhoud heeft Directeur J. Henningsen in een optimistische bui verklaard dat een ontwerp van nieuwe richtlijn zou kunnen worden gepubliceerd in de zomer 1994. Dit lijkt mij weinig waarschijnlijk gelet op het chronisch personeelsgebrek in de eenheid 'water' van DG XI. Aan de andere kant blijkt uit vragen om inlichtingen van de Commissie dat ze begonnen is met de redactie van een werkdocument. Bovendien heeft ze tijdens de Conferentie verklaard in de loop van 1994 een voorstel te zullen uitwerken en om haar geloofwaardigheid niet in het gedrang te brengen zal ze dit ook proberen te verwezenlijken. Een realistische prognose inzake publikatie van een voorstel van richtlijn lijkt eerder einde 1994 te zijn.

I.3. *Welke parameters?*

Tijdens de conferentie kende het idee om de richtlijn te beperken tot gezondheidsgerelateerde parameters niet veel bijval en T. Garvey, Adjunct Directeur Generaal, is van mening dat andere parameters van belang zijn voor het vertrouwen van de verbruiker in het leidingwater. Anderzijds is het ook zo dat de Commissie onder druk zal staan om het subsidiariteitsprincipe daadwerkelijk toe te passen.
Wij werden er van op de hoogte gebracht tijdens het onderhoud van 16 november dat in de nieuwe richtlijn een memorie van toelichting zou worden opgenomen om de keuze van parameters en de maximum toegelaten concentraties te verklaren.

Vroeger reeds hebben wij hierop aangedrongen omdat de richtlijn toegankelijker zou zijn voor pers en groot publiek, wat belangrijk is inzake communicatie met de verbruiker.
De Commissie is ervoor gewonnen bepaalde parameters die niet relevant zijn voor de waterkwaliteit te schrappen uit de richtlijn; anderzijds heeft ze ook belangstelling voor nieuwe parameters onder andere *cryptosporidia* en *giardia*.
Uit de vragen om informatie van de Commissie kan men opmaken dat ze over vrij veel wetenschappelijke informatie beschikt, wat echter niet het geval is inzake cijfermateriaal. Dit gebrek aan informatie heeft vooral betrekking op de kostprijs voor de verwijdering van pesticides en de vervanging van loden leidingen en het is duidelijk dat over deze twee parameters nog een aardig woordje zal worden gediscussieerd alsook over het onderscheid dat dient gemaakt te worden tussen een WGO-aanbeveling en een MTC-waarde in de richtlijn.

I.4. *Wat met de richtniveaus?*

Wat de richtniveaus (guide levels) betreft is de Commissie het eens met ons standpunt dat deze moeten verdwijnen.
Toch vreest ze dat indien in de Raad van Ministers onenigheid zou zijn over een maximum toegelaten concentratie er als compromis opnieuw een richtniveau in de tekst zou kunnen worden opgenomen. De EUREAU-afgevaardigden hebben gevraagd bij voorkomend geval een klare definitie te geven en ervoor gepleit een andere benaming te geven bijvoorbeeld actieniveau.

I.5 *Praktische toepassing van de richtlijn*

De Commissie geeft toe dat de huidige richtlijn moeilijk na te leven is in haar totaliteit en dat de tekst ervan zou moeten worden aangepast zodat ze haar rol zou kunnen spelen, namelijk hoge doelstellingen bevatten die echter ook in de praktijk kunnen worden toegepast. De Commissie is er zich van bewust dat bij een strikte toepassing van de richtlijn in bepaalde gevallen de watervoorziening zou moeten worden stopgezet, wat betekent dat de remedie veel ergere gevolgen zou hebben dan de kwaal.

I.6. *De binneninstallaties*

Het probleem van de binneninstallaties is nog actueler geworden sinds de Wereldgezondheidsorganisatie haar aanbevelingen inzake maximale loodconcentratie terugbracht van 50 tot 10 μg/l. De Commissie is het ermee eens dat de waterdistributiemaatschappijen alleen verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor de kwaliteit van het water dat ter beschikking wordt gesteld van de verbruiker en niet verantwoordelijk kunnen zijn voor de wijzigingen van de kwaliteit in de binneninstallatie.

De Commissie meent dat er een onderscheid zou kunnen worden gemaakt tussen de conformiteitseisen bij het binnenkomen van de woning en die aan de tapkraan.
Er is bij de Commissie in de laatste maanden een bewustwording tot stand gekomen inzake de invloed van de materialen op de kwaliteit van het water.

I.7. *Conclusie*
Parameters die niet relevant zijn voor de waterkwaliteit of die een dubbel gebruik vormen met andere parameters zullen wellicht uit de richtlijn verdwijnen.
Ik meen nochtans dat het totaal aantal parameters niet zal verminderen omdat dit de indruk zou geven dat de Commissie minder strenge eisen stelt voor de kwaliteit van het leidingwater, wat politiek moeilijk aanvaardbaar zou zijn. Deze redenering is ook toepasselijk op een herziening van de maximum toegelaten concentratie van bepaalde parameters.

I.8. *Laatste ontwikkelingen*
Volgens de laatste gegevens – eind december – waarover wij beschikken is de Commissie zinnens de richtlijnen 'water' tot een zestal te beperken en ze als volgt te herstructureren:
• een nieuwe richtlijn over de ecologische kwaliteit van het oppervlaktewater: deze richtlijn zou de richtlijnen vervangen over het water bestemd voor de vissen en voor de schelpdieren en ook een deel van richtlijn 75/440 in verband met de kwaliteit van het oppervlaktewater bestemd voor de produktie van drinkwater;
• een nieuwe richtlijn over de kwaliteit van het zwemwater;
• een nieuwe richtlijn drinkwater; deze richtlijn zou het andere deel van richtlijn 75/440 alsook richtlijn 79/869 in verband met monstername en analyse van oppervlaktewater vervangen;
• een nieuwe richtlijn over water management en bescherming van het grondwater die richtlijn 80/68 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van gevaarlijke stoffen zou vervangen.
De twee richtlijnen die in 1991 werden goedgekeurd en die het subsidiariteitsprincipe reeds toepassen zouden behouden blijven; het betreft:
• de richtlijn in verband met de zuivering van stedelijk afvalwater (91/271);
• de richtlijn in verband met de verontreiniging door nitraten afkomstig van de landbouw (91/676).

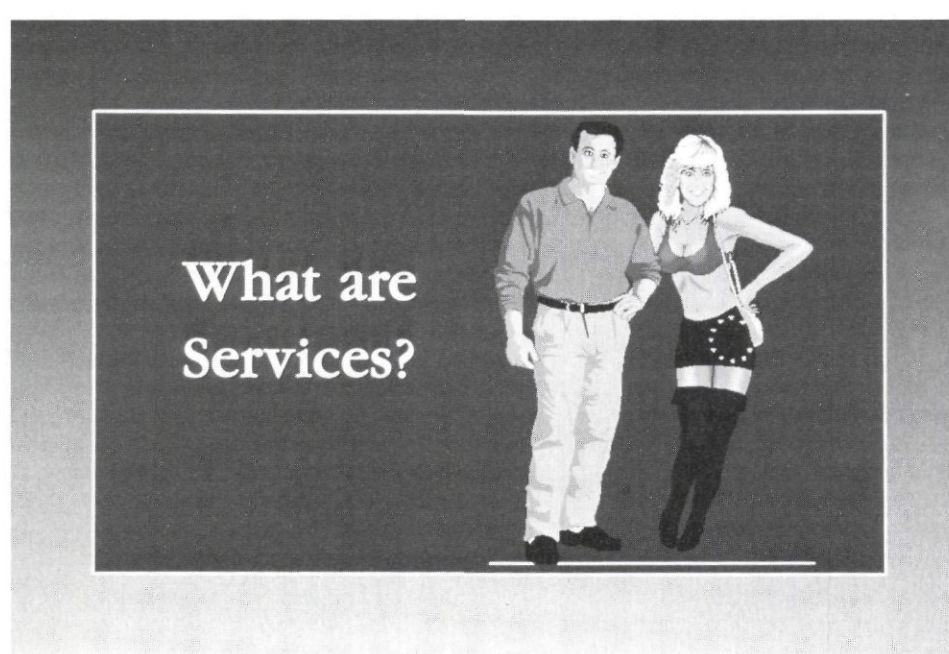
II. **Plaatsen van opdrachten: de diensten en de concessies**

II.1. *Ter herinnering*
Met het oog op de voltooiing van de interne markt heeft de Europese Commissie de rol onderzocht van de zogenaamde uitgesloten sectoren, dat wil zeggen de sectoren die voordien niet onder de toepassing vielen van de procedures voor het plaatsen van opdrachten nl. water- en energievoorziening, telecommunicatie en vervoer; deze sectoren worden in het jargon de 'utilities' genoemd. De Commissie kwam tot de conclusie dat deze sectoren van groot economisch belang zijn en derhalve niet langer konden uitgesloten worden uit de procedures voor het plaatsen van opdrachten die tot doel hebben het vrije verkeer van goederen en diensten te waarborgen en maatregelen ter bescherming van de nationale markt te verhinderen.
De Commissie heeft dan een richtlijn uitgewerkt houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie.
Richtlijn 90/531 werd in 1990 goedgekeurd en trad in werking op 1 januari 1993. Ze is van toepassing op alle opdrachten waarvan de geraamde waarde meer bedraagt dan:
• 400.000 ECU voor opdrachten voor leveringen;
• 5.000.000 ECU voor opdrachten voor uitvoering van werken.
Het is belangrijk erop te wijzen dat deze richtlijn geen onderscheid maakt tussen publiek- en privaatrechtelijke maatschappijen en derhalve van toepassing is op alle organisaties die instaan voor de watervoorziening.
De aankoop van water, gezien de noodzaak zich te bevoorraden bij bronnen in de nabijheid van de plaats van gebruik, valt niet onder toepassing van de richtlijn.

II.2. *De diensten*
Het was eerst de bedoeling van de Commissie een afzonderlijke richtlijn op te stellen voor de opdrachten van diensten in de 'utilities' maar om administratieve redenen werd de bestaande richtlijn aangepast door er de diensten in op te nemen.
De aangepaste richtlijn werd in juni 1993 goedgekeurd onder het nummer 93/38 en wordt in de meeste landen van toepassing op 1 juli 1994.
De diensten worden in twee categorieën ondergebracht:
A. de diensten die volledig onder de toepassing van de richtlijn vallen;
B. de diensten waarvoor alleen het gebruik van CEN-normen en de publikatie van periodieke aankondigingen verplicht zijn.

Categorie A. omvat:
• onderhouds- en reparatiediensten
• vervoer over land (uitgezonderd de spoorwegdiensten)
• luchtvervoer
• postvervoer
• telecommunicatiediensten (met veel uitzonderingen)
• financiële diensten inbegrepen verzekeringen en bankverrichtingen
• computer- en aanverwante diensten
• diensten van accountancy, controle en boekhouding
• marktonderzoek
• bedrijfsadvisering
• bouwkundige diensten, enz.

Categorie B. omvat:
• hotel- en restauratiediensten
• spoorwegvervoer
• diensten van juridische aard
• gezondheids- en sociale diensten, enz.
Aanbestedingen van diensten van categorie A. vallen onder dezelfde regels als die voorzien voor leveringen en

werken. Er zijn evenwel enkele belangrijke uitzonderingen zoals:

• *Onderzoek en ontwikkeling (R & D)*
Opdrachten inzake onderzoek en ontwikkeling vallen niet onder toepassing van de richtlijn op voorwaarde dat ze niet tot doel hebben winst te maken.

• *Gemengde contracten*
Om te bepalen welke drempelwaarde (400.000 of 5.000.000 ECU) van toepassing is in gemengde contracten, wordt de hoogste waarde in aanmerking genomen vb. de waarde van de diensten ligt hoger dan die van de werken: 400.000 ECU.

• *De 80% regel*
De richtlijn is niet van toepassing op opdrachten voor het verrichten van diensten die door een aanbestedende dienst bij een met hem verbonden onderneming of bij een gemeenschappelijke onderneming (Joint Venture) wordt geplaatst indien ten minste 80% van de gemiddelde omzet die de onderneming de laatste drie jaar heeft behaald, afkomstig is van de verstrekking van diensten aan de onderneming waarmee zij verbonden is. De bedoeling van deze regel is de oprichting van maatschappijen die tot doel hebben de richtlijn te omzeilen, te verhinderen.

• *Drempelwaarde*
De drempelwaarde voor de diensten is dezelfde als die voor de leveringen namelijk 400.000 ECU; de richtlijn bepaalt eveneens hoe deze waarde moet worden berekend:
- voor verzekeringsdiensten de te betalen premie;
- voor bank en financiële diensten de honoraria;
- voor ontwerpen de honoraria of commissies;
- voor leasing het totaalbedrag van de tijdens de eerste vier jaar te verrichten betalingen.

II.3. *De concessies*
Richtlijn 93/38 is nu dus van toepassing op de werken, de leveringen en de diensten. Er ontbreekt nog één schakel namelijk de concessies en de vraag kan dan ook gesteld worden waarom de richtlijn niet van toepassing is op de concessies en of het de bedoeling van de Commissie is een specifieke richtlijn uit te werken of de bestaande richtlijn te amenderen teneinde de concessies er eveneens in op te nemen.
Het staat vast dat de Commissie overwogen heeft de concessies eveneens te reguleren maar door het feit dat het om een politiek geladen thema gaat dat de voorbereiding van de richtlijn inzake het plaatsen van opdrachten van de 'utilities' in het gedrang had kunnen brengen, heeft de Commissie er de voorkeur aan gegeven dit aspect voorlopig buiten beschouwing te laten in weerwil van de druk die door bepaalde instanties werd aangewend onder andere bij de Voorzitter van de Commissie.
Dat dit echter maar voorlopig is blijkt uit het perscommuniqué dat op 19 december 1991 werd uitgegeven na de Raad van Ministers waarin een gezamenlijk standpunt werd bereikt inzake opneming van de diensten in de 'utilities' richtlijn.
In dit communiqué staat letterlijk te lezen: *'In afwachting van meer gedetailleerde analyses – en de Commissie heeft zich er toe verbonden deze binnen afzienbare tijd voor te leggen – zullen de concessies voor openbare diensten niet vallen onder toepassing van de richtlijn'.*
De Commissie had inderdaad in 1990 aan de Consultant Booz, Allen and Hamilton opdracht gegeven een studie uit te voeren over de concessies van openbare diensten. Sommigen zullen zich herinneren van deze consultant een vragenlijst ontvangen te hebben met als titel 'EC study on concessions and other forms of privatisation - Questionnaire for companies providing public services'.
Deze vragenlijst heeft bij de meeste maatschappijen niet bepaald veel geestdrift opgewekt en het resultaat van de studie was navenant. De studie werd in 1991 aan het 'Advisory Committee on the Opening-up of Public Procurement' voorgelegd en kwam ook in het bezit van EUREAU.
Gelet op de twijfelachtigheid ervan en de vrees dat dit aanleiding zou kunnen geven tot onaangepaste reglementering, heeft de Raad van Bestuur van EUREAU beslist zelf een gelijkaardige studie uit te voeren. Deze studie heeft aanleiding gegeven tot de publikatie door EUREAU in oktober 1993 van het boek *'Management Systems of Drinking Water Production and Distribution Services in the E.C. Member States in 1992'.*
Uit dit alles blijkt de wil van de Commissie en van de Raad ook de markt van de concessies te openen wat trouwens een logisch gevolg is van het Verdrag over de Europese Unie.
Wellicht zal de bestaande richtlijn niet uitgebreid worden tot de concessies maar zal de Commissie een aparte ontwikkelen gelet op het feit dat het om een zeer specifieke materie gaat.
De vraag blijft dus alleen wanneer dit zal gebeuren.
Het hoeft ook niet gezegd te worden dat bepaalde landen zullen proberen hun nationaal systeem als model te laten dienen voor een Europese reglementering, wat het voor hen veel gemakkelijker zou maken hun markt uit te breiden.

II.4. *Conclusie*
Door de vrij hoge drempelwaarden die voorzien zijn in de richtlijn zal deze alleen toepasselijk zijn op belangrijke contracten die meestal alleen door grote bedrijven worden afgesloten.
Bij voorkomend geval verdient het evenwel aanbeveling zowel de Europese richtlijn als de nationale wetgeving nauwkeurig te bestuderen want alhoewel de algemene principes van de richtlijn moeten worden omgezet, kan de nationale wetgever nog specifieke eisen stellen of nog meer in de richting van een 'open tendering' gaan. Voorts dient er nog rekening gehouden te worden met richtlijn 92/13 de zogenoemde 'remedies' richtlijn die de maatregelen voorziet om in beroep te gaan tegen beslissingen van een aanbestedende dienst.

Uit dit heel summier overzicht blijkt wellicht dat de gehele materie inzake het plaatsen van opdrachten uitermate ingewikkeld is.

III. **Plaatsen van opdrachten en normalisatie**

III.1. *Gebruik van Europese specificaties*
Richtlijn 93/38 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de 'utilities' legt de aanbestedende diensten de verplichting op technische specificaties te vermelden.
De technische specificaties worden vastgesteld door verwijzing naar Europese specificaties indien deze bestaan. Bij gebreke aan Europese specificaties moeten de technische specificaties naar nationale normen verwijzen; de richtlijn bepaalt tevens dat alle nationale normen gelijkwaardig zijn. Ook volgens de rechtspraak zijn alle nationale normen gelijkwaardig zelfs indien ze verschillende eisen stellen op het vlak van de uit te voeren proeven.

III.2. *Basis van de normalisatiewerkzaamheden*
Directoraat-Generaal III 'Interne Markt' van de Europese Commissie heeft CEN (European Committee for Standardization) in 1988 opdracht gegeven, in het kader van de voltooiing van de interne markt, een belangrijk normalisatieprogramma te ontwikkelen voor de sector van het water om de toepassing van de richtlijnen te vergemakkelijken.
Onder de richtlijnen wordt er een onderscheid gemaakt tussen 'new approach'

richtlijnen en andere; 'new approach' richtlijnen zijn algemene richtlijnen die alleen essentiële eisen bevatten terwijl de normering toevertrouwd wordt aan de CEN op basis van mandaten. Het meest bekende voorbeeld van een 'new approach' richtlijn is die aangaande de bouwprodukten.
Voor deze richtlijn werkt de Commissie tevens een dokument uit ('interpretative document') dat de link moet vormen tussen de richtlijn en de normen en dat tot doel heeft de essentiële eisen in de richtlijn nader te omschrijven; deze essentiële eisen omvatten onder andere een rubriek 'hygiëne, veiligheid en Leefmilieu'. Wat de 'new approach' richtlijnen betreft kan men spreken over de toepassing 'avant la lettre' van het subsidiariteitsprincipe en wellicht zullen de richtlijnen meer en meer op een 'new approach' basis ontwikkeld worden. Een belangrijke reden is ook dat het gemakkelijker is een Europese norm te wijzigen dan een richtlijn die door de lidstaten in nationale wetgeving dient omgezet te worden.
Normen die ontwikkeld worden op basis van een 'new approach' richtlijn worden geharmoniseerde normen genoemd. Eén van de belangrijkste principes van de 'new approach' is ook dat men er van uitgaat dat produkten ontwikkeld conform met een geharmoniseerde norm voldoen aan de essentiële eisen van de richtlijn.
Er zijn evenwel andere belangrijke richtlijnen van toepassing op onze sector die niet onder de noemer 'new approach' vallen zoals de twee richtlijnen waarover voordien gesproken werd (drinkwater en plaatsen van opdrachten).

III.3. *Stand van zaken van de normalisatiewerkzaamheden*
Met het oog op de uitvoering van de opdrachten die haar door de Commissie toevertrouwd werden, heeft CEN Technische Comité's (TC) opgericht; twee ervan hebben rechtstreeks verband met de sector van het water namelijk TC 164 'watervoorziening' en TC 165 'Afvalwaterzuivering'. Deze comités ontwikkelen sinds een paar jaar meer dan 200 normontwerpen.
Een 50-tal van deze ontwerpen werden reeds aan CEN overgemaakt en zullen wellicht in 1994 gepubliceerd worden.
Een probleem is wel dat produktnormen sneller ontwikkeld worden dan de functionele normen terwijl ze met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht en waarbij functionele normen moeten primeren. CEN heeft tevens een programmacomité (PC 6) opgericht dat tot doel heeft de werkzaamheden in de sector van het water te coördineren, omdat ook andere Comités normen uitwerken die belangrijk zijn voor onze sector (v.b. TC 230 'Wateranalyse' en TC 308 'Slib afkomstig van waterzuivering').

III.4. *Conclusie*
Het doel van de Europese norm is een harmonisatie tot stand te brengen; de nationale normen zullen in de toekomst meer en meer een omzetting van Europese normen zijn. Nationale wetten en reglementen die verwijzen naar nationale normen zullen derhalve meer en meer onrechtstreeks verwijzen naar Europese normen en zo wordt de Europese integratie bewerkstelligd.

IV. **Voorstel van bijlage VI aan richtlijn 91/414 inzake het op de markt brengen van fytofarmaceutische produkten**
De Europese Commissie heeft een voorstel uitgewerkt tot vaststelling van bijlage VI – de zgn. 'uniform principles' – aan Richtlijn 91/414.
Deze bijlage moet de uniforme principes vastleggen volgens dewelke de fytosanitaire produkten zullen beoordeeld en toegelaten worden in de Lidstaten. Het voorstel voorzag dat er geen erkenning zou gegeven worden aan produkten waarvan verwacht kon worden dat de concentratie actieve stoffen die zouden worden teruggevonden in het grondwater bestemd voor de produktie van drinkwater hoger zou liggen dan de maximum waarden vastgelegd door de Wereldgezondheidsorganisatie.
Het COREPER (Comité des Représentants Permanents) was niet akkoord met de verwijzing naar de WGO-waarden omdat deze instantie niet onder de controle staat van de Gemeenschapsinstellingen.
Het Belgische Ministerie van Landbouw – het was onder het Belgische Voorzitterschap – heeft dan een andere formulering gevonden, namelijk dat de voorgestelde produkten niet worden toegelaten indien de voorzienbare concentratie van de actieve substantie of van de metabolieten en afbraak – of reactieprodukten in het grondwater bestemd voor de produktie van drinkwater, de maximumconcentratie zou overschrijden die door de Commissie werd vastgesteld op basis van toxicologische gegevens of indien deze laatste niet voorhanden zijn, 1/10 van de dagelijks toegelaten dosis (ADI).
Bovendien wordt er nog vermeld dat de toelating voorwaardelijk is indien de concentraties die in de Drinkwaterrichtlijn voorzien zijn, overschreden worden.
Het voorstel werd op 10 december 1993 (!) overgemaakt aan de Raad van Ministers voor Landbouw voor de vergadering van 14 december. De Voorzitter van de Commissie 'Milieubeheer, Volksgezondheid en Consumentenbescherming' van het Europees Parlement, K. Collins, had evenwel reeds geruchten opgevangen en hij heeft op 8 december een brief gericht aan de Commissaris voor Landbouw met het verzoek het ontwerp van de agenda van de Raad van Ministers af te voeren; tevens heeft hij op 13 december een speciale vergadering van zijn Commissie belegd tijdens dewelke een resolutie in dezelfde zin werd aangenomen en ook geprotesteerd werd tegen het feit dat het Parlement niet geconsulteerd werd.
Ook EUREAU – langs zijn leden om – heeft druk uitgeoefend bij de bevoegde Ministers omdat het voorstel onaanvaardbaar is gelet op de maximum toegelaten concentratie van 0,1 μ/l in de Drinkwaterrichtlijn, met andere woorden het gebruik van actieve-koolfilters zou moeten worden veralgemeend ook voor grondwater en de maatschappijen zouden opdraaien voor de kosten wat dus helemaal ingaat tegen het 'polluter-pays' principe.
Op de Raad van 14 december heeft de Commissaris voor Landbouw verklaard dat hij tot geen vergelijk is gekomen met zijn collega bevoegd voor Milieu. De Nederlandse en Duitse delegaties hebben eveneens gevraagd een beslissing te verdagen omdat er op nationaal vlak verdere onderhandelingen tussen de Ministers bevoegd voor Landbouw resp. Milieu noodzakelijk waren.
De Raad heeft dan uiteindelijk beslist het dossier terug te sturen naar het COREPER voor verder overleg. Waakzaamheid blijft dus alleszins geboden.

• • •

Conferentie van International Ozone Association

De Wasserversorgung Zürich organiseert de Regional Conference van de International Ozone Association. De conferentie vindt plaats van 30 augustus 1994 tot en met 2 september 1994 in Zürich.
Nadere inlichtingen: Wasserversorgung Zürich, Hardhof 9, CH-8023 Zürich, telefoon: 00-41 1 435 21 11.